

mod den samlede Reform, som her foreligger. Men alligevel har jeg lagt Mærke til en Understrøm af Velvillie i Forhandlingerne, idet de allerfleste Talere have erkendt, at det var ønskeligt, at vi denne Gang maatte have Held til at faa Sagen gennemført, og fremdeles har man, navnlig fra Handelsstandens Repræsentanter, men ogsaa fra anden Side indrømmet, at det foreliggende Forslag er et godt Forhandlingsgrundlag. Jeg vil udtale Haabet om, at den nævnte Understrøm maa blive saa stærk i Udvalget, at den maa sætte Frugt i en positiv Løsning.

Den anden Tanke, der har paatrængt sig mig under disse Forhandlinger, er den, at medens man tidligere har været meget ivrig for Told paa Landbrugsprodukter — det var ogsaa et Særkende for Forhandlingerne i 80'erne —, har man ikke mærket meget hertil i disse Dage. Et æret Medlem fra Lolland (Sonne) resignerede i saa Henseende. Medens han tidligere har været meget ivrig for Landbrugsbeskyttelse, har han ikke nu stillet Forderung derom. Saa vidt jeg har lagt Mærke til, har der i disse Dages Forhandlinger kun lydt een Røst, der stærkt har anbefalet Toldbeskyttelse for Landbruget, men een Svale gør jo ingen Sommer. Det samlede Indtryk af Forhandlingerne er da for saa vidt dette, at man har ladet Told paa Landbrugsprodukter fare, altsaa opgivet Landbrugsbeskyttelse. Dette anser jeg for meget glædeligt og meget vigtigt, thi ligesom man tidligere holdt stærkt paa Landbrugsbeskyttelse ogsaa af den Grund, at der igennem vilde Industribeskyttelsen staa paa en meget sikrere Basis end ellers, saaledes er det nu omvendt mit Haab, at naar man lader al Tanke om Landbrugsbeskyttelse fare, det saa skal være lettere at komme over den Meningsforskel, der er med Hensyn til Industribeskyttelsen.

Saa har man i disse Dage fra forskellig Side hævdet, at Landbruget har Beskyttelse. Landbruget har ganske vist Beskyttelse paa to Ting, Humle og Ost. Men jeg vilde ønske, at den Beskyttelse var fuldstændig borte. Jeg vilde sætte stor Pris paa, at Toldloven var kemisk rensed for alt, hvad der hedder Landbrugstold. Der er ganske vist Cikorierødder og Sukkerroer, men jeg antager dog, at Tolden paa dem væsentlig er at betragte som Industribeskyttelse, det er særlig Hensynet til Fabrikkerne der gør sig gældende. Landbruget vilde sikkert ikke tabe noget ved at være fri for den Told, navnlig da det er oplyst for os, at Sukkerroe-

dykkerne vilde kunne tjene 76 Kr. mere pr. Td. Land ved at dyrke Foderroer i Stedet for Sukkerroer. Landbruget klarer sig nok det foruden. Ja, saa har man ogsaa, naar Talen er om Landbrugstolden, nævnt Tømmer og Træ. Det har nu altid gjort et komisk Indtryk paa mig at høre det, al den Stund der fra vor Side, Landbrugets Talsmænds Side, i en lang Aarrække har været arbejdet for Toldfrihed for Tømmer og Træ. I Toldkommissionen arbejdede vi særlig ivrigt derpaa, og det endte ogsaa med, at Tømmer og Træ kom mellem de Ting, hvor vi vare villige til store Indrømmelser for at naa et Resultat, og Landbruget har altsaa kæmpet mod denne Toldbeskyttelse, og det er jo i øvrigt ogsaa en Beskyttelse for Skovbruget og slet ikke for det egentlige Landbrug. Det blev i de første Par Aar, efter at vi havde faaet Dampfærgeforbindelserne, navnlig den mellem Helsingborg—Helsingør, og svensk Tømmer altsaa kunde gaa over i Vognladninger, jævnlig hævdet, at nu vilde det være nødvendigt at forhøje Tolden paa Skovprodukter. Det er jo en ret underlig Grund at komme med. Vi arbejde for bedre Kommunikationsmidler Verden over, og en af Grundene til, at vi gøre det, er jo den, at det skal hjælpe til at gøre de forskellige Produkter billigere for Befolkningen. Men nu, da man som Følge af Dampfærgeforbindelsen med Sverige kan faa svensk Tømmer billigere her i Landet, fordi Fragten er mindre, skal man altsaa modvirke dette ved en Told paa Tømmer og Træ! Det er til visse ikke Landbrugsbeskyttelse. Det er en Sag, Landbruget af Hjertens Grund har kæmpet imod indtil denne Dag, saa det er ikke værd at kalde det Landbrugsbeskyttelse.

Saa siger man videre, at Landbruget har stor Beskyttelse paa Finansloven, idet der gives mange Bevillinger til Støtte for det. Dette er sandt, men der gives paa Finansloven Bevillinger til Støtte for alle vore Erhverv. Det er i sin gode Orden. Men der er en himmelvid Forskel paa Støtte gennem Bevilling paa Finansloven og Skat paa Landets Borgere til Beskyttelse for et eller andet Erhverv. De to Ting kunne aldeles ikke sammenlignes.

Der er gjort adskillige spredte Bemærkninger om Toldbeskyttelsens Beløb. Jeg har jo, som det er bekendt, for en halv Snes Aar siden, medens Toldkommissionen arbejdede, ansat den daværende Toldbeskyttelse for Fabrikvirksomhed til saadant noget som 22—23 Mill. Kr. Jeg har sagt, at ingen har modsagt mig paa